

שוש קורמוש ומאיר פרנקו

אמנים

2002-1954, 2001-1948

שוש נולדה ברגנסבורג שבגרמניה בשם רוזה פרלמוטר. צלמת וציירת ייחודית בנוף האמנות הישראלית, שהחלה ליצור בגיל 40, מזוהה עם עבודות "הצילום המטופל" גדולות הממדים בשחור-לבן, ופעולות ה"גזור והעתק" הידניות שלה. אופן פעולתה ידני לחלוטין, בתחילת עידן הפוטושופ והצילום הדיגיטלי. לעובדת היותה בת הדור השני לשואה, משקל רב ביצירתה. היא למדה אמנות במדרשה למורים לאמנות, במטרה ללמוד ציור, ושם גם התפתחה בתחום הצילום. בין השנים 1988–1992, לאחר סיום לימודיה, עבדה בעיתון "העיר" בתור צלמת עיתונות. היא פיתחה את תחום צילום הופעות המחול והתאטרון, והציעה סוג חדש של צילום, הקשור מאוד לציור.

עבודותיה מתחלקות לכמה תקופות: בין השנים 1987 – 1990 היא עשתה ניסיונות ראשוניים לצילום חפצים מבוים ומטופל. בשנים 1991 – 1993 היא ציירה חפצים וכלים שהיו בעבר בשימוש ביתי והם צולמו מתוך קטלוגים של מכירות פומביות, לאחר בידוד מזמן ומקשר, מיון וקטלוג. בשנים 1994-1995 היא ציירה סדרה, המבוססת על דימויים גופניים בלי גוף והיא הסדרה הביוגרפית ביותר והפוליפונית ביותר בעבודותיה. השנים 1996 – 1998 מבוססים על תצלומי עלים, ענפים, פרחים ומעט כלים. בשנים 1999 – 2001 חזרה אל עולם הציור, כיוון שנבצר ממנה לעבור בחזר החושך.

קורמוש הציגה תערוכות יחיד בין השנים 1990 – 1998 במוזאון לאמנות ישראלית, בבצלאל ועוד. זכתה בפרס שר החינוך והתרבות לאמנות חזותית בשנת 1997 ובפרס אויגן לגרפיקה ישראלית במוזאון תל-אביב לאמנות בשנת 1999.

מאיר פרנקו נולד בתורכיה, ובשנת 1965 עלה לישראל. את לימודיו עשה במכון אבני, בשנת 1988 זכה בפרס היצירה ע"ש קלצ'קין ובשנת 1999 זכה בפרס לאמן ישראלי מטעם משרד החינוך והתרבות היה אמן יוצא דופן שהוצג בהרבה מוזיאונים ובתערוכות יחיד וקבוצתיות, והיה בעל סגנון ואמירה מיוחדים במינם. הם התגוררו בביתם שהשקיף על גן מאיר, ברחוב המלך ג'ורג' שבתל-אביב ושם גם עבדו. ביתם היה מקום מפגש לקבוצות אמנים, שהפכו לידידים קרובים.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתם שברחוב המלך ג'ורג' 33 ב' תל-אביב

עבודותיה של שוש קורמוש בגלריית גורדון

<https://www.gordongallery.co.il/gg-viewing-rooms/shosh-kormosh>

